

بسم الله الرحمن الرحيم

بانک جهانی، دشمن فقر یا فقراء؟!

(ترجمه)

دیوید مالباس رئیس مجموعه بانک جهانی، در بازدید از سودان ابراز خوشحالی نموده و آن را بهترین بازدید برای سودان توصیف کرد و در اعلامیه مطبوعاتی بعد از جلسه بحث و گفتگوها به ریاست مجلس وزیران واضح ساخت که دیدار او با عبدالله حمدوک رئیس مجلس وزیران یک ملاقات مفید بوده که در جریان آن پیرامون چالش‌هایی که سودان با آن مواجه می‌باشد، بحث و گفتگو صورت گرفته است. وی گفت: "بعضی امور وجود داشت که در دوسال گذشته متحقق شد که از جمله آن موضوع صلح، پایان انزوای سودان و پیشرفت او به سوی برقراری ارتباط محکم با جامعه جهانی؛ کاری که اثر مثبتی را بر وضعیت قرض‌داری سودان گذاشته و برایش قدرت داد تا به نقطه اتخاذ تصمیم جهت لغو قرض‌هایش برسد."

وی بیان داشت که رسیدن زود هنگام سودان به نقطه اتخاذ تصمیم، یک امر کمیاب در جهان ما شمرده شده و حمایت قوی تمام بازیگران و فعالان جامعه جهانی را از سودان در مورد آنچه مربوط به این پروسه بوده که سودان در حال عبور از آن است نشان می‌دهد. دیوید مالباس بر استمرار حمایت‌های بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول، امریکا، انگلستان و فرانسه تأکید کرد که تمام آن‌ها از طریق بانک توسعه آفریقائی جهت قوت‌بخشیدن حمایت دوامدار از سودان به وجود خواهد آمد.

مالباس اشاره نمود که تمرکز مذاکرات پیرامون برنامه بانک جهانی در سودان بوده که برای مساعدت مردم در شراکت با حکومت انتقالی سودان کار می‌کند، با اشاره بر این که وی به همراهی یک گروه قوی از بانک جهانی به سودان آمده تا برای معالجه این قضایای مشکل کار کند. وی بیان داشت که سودان در حال عبور از یک وضعیت مضطرب که در آن نقص در منابع و خدمات وجود دارد، به سوی یک وضعیتی انتقال می‌کند که به تدریج نیکو خواهد شد و افزود که این پروسه مدتی از وقت را در بر خواهد گرفت. آنچه برای مردم مهم است این که با صبر و حوصله زیاد و تسامح با همدیگر در این وضعیت مقابله کنند و به این باور داشته باشند که مصلحت جامعه در ساختار کلی سودان نسبت به مصلحت فرد برتری دارد.

تمام این گفته‌ها بخشی از دروغ‌هایی بود که دیوید مالباس بافته است. او از کدام صلح صحبت می‌کند؟! و آنچه در کنفرانس جوبا اتفاق افتاد، هیچ ارتباطی به صلح نداشت، بلکه کنفرانسی برای تقسیم کیک حاکمیت و ثروت بوده است. این معالجات در ذات خود پوسیده بوده که هیچ ارتباطی به علاج مشکلی که خواهان راه‌حل آن هستیم، ندارد و زندگی امروز ما شامل فراخوان‌های فراوان از شرق، شمال و میانه سودان است که در انتخاب نظام و حکومت خواهان حکومت خودمختار اند. از طرفی نزدیک به دو هفته می‌شود که شرق سودان بخاطر اعتراض بر اتفاقات ناگوار کنفرانس جوبا مسدود می‌باشد؛ کنفرانسی که ممکن است سبب تجزیه و پارچه پارچه شدن شهرها گردد.

اما این که مردم را به سوی صبر دعوت می‌کنی، تا زمانی که شهرها پیشرفت کند و مردم در آسایش زندگی کنند، در این مورد باید بگویم که دیگر فریب چنین بازی‌های را نمی‌خوریم؛ زیرا تاریخ شما برای ما معلوم است! به چه چیزی صبر کنیم؟ صبر کنیم تا از ملحقات این نظام بد و گندیده باشیم که هیچ چیزی جز ویرانی و خرابی از آن ندیدیم؟

به هر سرزمینی که بانک جهانی وارد شده است، آن را فقیر گردانیده و دلایل و شواهد بر این سخن چنان فراوان است که گویا غیر قابل شمار باشد. در مورد آنچه پیرامون قرض‌های سودان گفتم؛ نتیجه این قرض‌ها برای ما غم و اندوه و فقیر شدن سرزمین‌ها بوده و پرداخت این قرض‌های سودی که چندین برابر آن را گرفتید، تمام آن از جیب باشندگان این سرزمین‌ها شکست خورده بوده است. کنفرانس‌های خبیث تان مخفی نبوده است. کانال الجزیره مقاله‌ای را تحت عنوان بیان داشته «بانک جهانی، نخبه‌های فاسد را چگونه در سرزمین کمک می‌کند؟» که در آن آمده است: "در طول چندین سال و بر اساس مطالعه و بررسی باید گفت: سیاست‌های بانک جهانی به روش‌های مختلف در خدمت نظام جهانی جدید کار می‌کند. به این طریق که بانک جهانی برای زیر قرض قرار دادن دولت‌های فقیر و تنگ‌دست تحت عنوان ترقی و توسعه اقدام می‌کند؛ اما با وجود این، سیاست‌های پولی و اقتصادی خود را که معمولاً به خدمت نظم حاکم در این دولت‌ها قرار دارد، بر این دولت‌ها تحمیل می‌نماید؛ در حالی که به صورت واضح مصیبت بار و ضد مصالح مردم این سرزمین‌ها می‌باشد." کمترین چیزی که ما به آن اطمینان داریم، این است که سیاست‌های بانک جهانی غالباً در خدمت شرکت‌های چند ملیتی قرار دارد.

این دیدگاه ما در مورد سیاست‌های بانک جهانی در مقابل دولت‌های فقیری است که زیر قرض قرار دارند؛ در حالی که اخیراً چنان وانمود می‌کند که قرض دادنش برای سرزمین‌های فقیر جهت رشد و توسعه آن‌ها می‌باشد. مگر این که از خلال بعضی شرایط اطراف می‌بینیم که در اصل خواهان فروتنی مردم این سرزمین‌ها برای مصلحت امریکا و اروپا و سیاست‌های شان در منطقه و خصوصاً سیاست‌های شان جهت حمایت از نظام‌های دیکتاتوری این سرزمین‌ها و حمایت از رژیم یهود را هدف دارد.

تحقیقات نشان می‌دهد که میزان بیکاری، فقر و جرایم در سرزمین‌هایی که در بودجه عمومی خود بر قرض‌های بانک جهانی اعتماد نمودند، افزایش یافته است. این همه اتفاق می‌افتد طبق یک باور قدیمی که تا هنوز بین مردم منطقه عربی وجود دارد که می‌گویند: غرق در فقر، عقب‌ماندگی، بیکاری و جنایت زندگی کن تا دولت‌های کوچک یهود در امنیت و سلامت به سر ببرند و این باور امروز واقعیت بیشتری را کسب کرده است؛ خصوصاً بعد از بیرون شدن چنین تحقیقاتی که اخیراً آشکار شد.

چنان که حقایق وحشت‌ناک دیگری در مورد بانک جهانی کشف می‌شود نشان می‌دهد که این بانک از یک مؤسسه کوچک به یک قوت جهانی بزرگ در عرصه مال و قرضه‌دهی تبدیل گردیده است و این قوت به شکل سریع و عجیبی پیشرفت کرده و بانک را به جایگاهی قرار داده که در کوچک‌ترین مسایل مربوط به مردم سرزمین‌های مقروض دخالت می‌کند و تلاش دارد سیادت آن را نابود گرداند. بانک در بسیاری از اوقات به عنوان یک وصی برای اقتصادهای شان قرار گرفته است تا رقابت زشتی را بر مصارف عمومی شان تحمیل نماید و بر اساسات این مصارف دخالت نماید، مانند اجبار نمودن این سرزمین‌ها برای برداشتن حمایت از مواد سوخت و نان و کالاهای اساسی، برجسته ساختن واحد پولی و دیگر امور از سیاست‌های عجیب و ناگواری در مورد مردم که هدف اساسی آن نابودی بخشی از مردم عام این سرزمین‌هاست. چنان که بانک جهانی در این اواخر به مسئله تعیین وزراء و رؤسای حکومت‌ها و قوانین انتخاب، احزاب و حمایت‌های عجیب و نابجا دخالت نموده است و دیگر امور از این قبیل که برای مردم همان منطقه عجیب و غریب است.

اما عجیب‌تر از همه، آنچه که در این اواخر پیرامون بانک جهانی کشف گردید، زمانی که پرده از یک تحقیقی برداشته شد که توسط سه تن پژوهشگر از نارویژ، دنمارک و کارشناس سابق بانک جهانی صورت گرفته بود، چنانکه تمرکز تحقیق پیرامون قرضه‌های بانک جهانی است که به سرزمین‌های رو به رشد و فقیر به اندازه پرداخت مصرفی این سرزمین‌ها می‌پردازد و از جمله نتایج عجیب و غریبی که تحقیق به آن خلاصه شده این است که ارتباط بسیار دور بین تعیین وقت تسلیم این قرض‌ها از بانک جهانی برای حکومت‌های این سرزمین‌ها و زیادت تحویلات بانکی به حسابات مصرفی وجود دارد که کار گرفته می‌شود. آنچه که به نام جایگاه امن خوانده می‌شود و غالباً همان چیزی است که در خدمت حسابات بزرگان مسئولین و متنفذین این سرزمین‌ها قرار می‌گیرد. از جمله دولت‌هایی که این جایگاه‌های مصرفی امن را برای متنفذین فاسد فراهم ساخته عبارت از سوئیس و لوکزامبورگ است. یافته‌های این تحقیق بیان می‌کند که این تحویلات بعد از رسیدن تحویلات قرضه‌های بانک جهانی به صورت مستقیم به حکومت‌های سرزمین‌های فقیر و عقب‌مانده سه یا چهار مرتبه افزایش می‌یابد.

مواردی از این قبیل، امکانات واقعی بودن پیش‌بینی‌های قبلی ما را بیشتر تقویه می‌کند که گفته شده بود: قرض‌ها از بانک جهانی به حکومت‌های سرزمین‌ها ضمن آن دولت‌های عربی که در اجراءات سخت و مشکل به صورت عاجل همکاری می‌کنند، غالباً تمام آن به حسابات مسئولین، رؤسا، متنفذین و مقربین شان می‌رود، آن هم در مصارف خارجی که این جایگاه‌های امن برای شان فراهم نموده است؛ در حالی که مردم شان تحت خط فقر از پافتاده اند و بسیاری شان در بدست آوردن نیازهای اساسی شان به مشکل مواجه اند و با وجود این هیچ فایده ندارد.

قطعاً که راه‌حل مشکلات اقتصادی سودان و دیگر سرزمین‌های اسلامی به تعامل با بانک جهانی نیست، بلکه به تطبیق نظام اقتصادی اسلام است و این زمانی خواهد شد که منابع بیت‌المال همان چیزی باشد که الله سبحانه و تعالی قانون قرار داده و حلال گردانیده است، از جمله: زکات، گنج‌ها، خراج، عشر، فیء، غنایم و منابع اموال عامه مانند نفت، گاز، معادن و غیره و مصرف کردن آن نیز به همان طریقی که الله سبحانه و تعالی فرموده است. همین گونه حل دیگر مشکلات زندگی سیاسی، اجتماعی، سیاست جهانی و تعلیم در سایه دولت خلافتی که راه‌های درست و مفید را برای مشکلات ما و مشکلات تمام جهان با خود حمل می‌کند.

نویسنده: استاد عبدالخالق عبدون علی

عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه سودان

مترجم: احمد صادق امین